

כך, בזה אחר זה, גוללו השבוע נציגי אלף הכורדים בישראל את חזיתיהם הי אשיות, בבואם להסביר לעתונאי ירושלים מדוע החליטו לזנום את הקמתו של הוועד הישראלי למען כורדיסטאן.

"נכפני שורת דב!" מבחינה אחת שונים עלי כורדיסטאן מבני כל שאר עדות המזרח, וגם מבני רוב עדות המערב: הם מוסיפים לאהוב את ארץ מולדתם, את ארץ שיה ומנהיגיה. כי הכורדים לא התעללו מעולם ביהודים, הגנו עליהם בכל הזדמנות. בהיותם עצמם מיעוט נידכא ושוחרתי-פש, הבינו הכורדים לרוח היהודים, שהיו ביניהם בבחינת מיעוט בתוך מיעוט.

על כן הודיעו עולי כורדיסטאן, בשמעם את הדיעות על מיבצעי ההשמדה של הצבא העיראקי בארץ הכורדים, "הגוף שלנו בארץ כולו שותף דם". אמר סאלח גוריאלי, מנהיג העדה, שדובר ארמית. חוג יוצאי כורדיס-תאן, שהוקם כדי לדאוג לאינטרסים של בני העדה בישראל, מיהר לפרסם גילוי-דעת ל-מען הכורדים, פנה לראשי-הממשלה בדרישה לעזור ללוחמי בארזאני.

אותה שעה הושמעה גם מעל במות אחד רותי התביעה להקים ועד ציבורי לעזרת הכורדים. התקיימו כמה פגישות, בהן השי-תתפו אנשים מורמים שונים. השאלה בה התחבטו המשתתפים: איך למנוע את זיהוי היוזמה עם גוף פוליטי זה או אחר? איך להבטיח כי יצטרפו ליוזמה בני כל המפל-גות, מבלי שאיש יחשוש מפני ניצול ה-פעולה למטרות מפלגה זו או אחרת? הפיתרון בא בדמות חוג יוצאי כורדיס-תאן, המאגד בקירבו חברים מכל המפלגות, החל במזכיר החוג, איש-מפא"י חביב שמעון-ני, וכלה באנשי חרות ומפ"ם. (הכרזו ה-שבוע שמעוני: "מי שמכיר כורדי חבר מק"י, שישלח אותו אלינו. אנחנו רוצים שגם איש מק"י יהיה בוועד שלנו.")

כל היוזמים האחרים החליטו לחתור על יוזמתם, להשאיר את הפעולה הראשונה בידי החוג. וכך ערכו השבוע נציגי חוג יוצאי כורדיסטאן פגישה נרגשת עם העתונאים, הכריזו על הקמת הוועד, פנו לכל המפלגות, החוגים והאישים להצטרף אליו. תוכניתם, בין השאר: לערוך בהיכל התרבות או ב-בניין האומה עצרת-יסוד המונית של העעד; לקיים מגע עם נציגי הכורדים באירופה ועם ועדים דומים בארצות אחרות; להכריז על מגבית ולשלוח את הכסף שייאסף למנהיגות הכורדית באירופה ("שיחליטו בעצמם אם הם רוצים לקנות בו נשק או רפואות!"); למחות באוני השגרירים הזרים בארץ על יחס ממשלותיהם למלחמת הכורדים; לעורר דעת-קהל בארץ ובעולם.

"התחריש גם ישראל?" למחרת ה-פגישה הפיצו עולי כורדיסטאן בכל רחבי הארץ כרוז, שנשא את הכותרת "יוקם ועד ישראלי למען כורדיסטאן!" הוא ביטא את הזיקה העמוקה של מחבריו לארץ ממנה באו:

"על הרריה של עיראק, לא הרחק מישר-אל, נטבחים זה חודשים אחדים בני העם הכורדי עלידי צבאות עיראק. הם נטבחים באמצעות טנקים, מטוסי-סילון ומיטב הנשק המזרני, המסופקים לעיראק עלידי ברית המועצות מזה וארצות-הברית ואנגליה מזה. הם נטבחים — זקנים, נשים וטף בצד לוח-מים אמיצים — אך חסרי נשק-מגן במידה מספקת.

"... משום אהבתם לחופש, משום שאי-תם לעצמאות, נטבחים הם עלידי צבא כבויד ומאומן והעולם רואה ומחריש.

"מחרישות אומות קטנות וגדולות, כאילו אין זה מעניינן כלל שעם הולך ונטבח ב-צורה בארכאית, בעיצומה של המאה ה-עשרים.

התחריש גם ישראל? התחריש ממשלת ישראל?!

"הן זוכרים אנו כמה טראגית היתה שתי-קתו של העולם, שעה שנטבחה העם היהודי עלידי היטלר! הן חשים אנו כמה הרת-אסון שתיקתו של העולם כאשר אנו מוקפים באויבים המאיימים להשמידנו!

"... בני העדה בארץ, אשר שכנותם עם העם הכורדי היתה שכנות של רעות וכבוד, אינם יכולים להתריש, כשקול דמי הכורדים זועקים אליהם מהררי כורדיסטאן! חוג יוצאי כורדיסטאן בישראל פנה לממשלת-ישראל כי תרים את קולה נגד השמדת העם הכורדי בעיראק, אולם קולו היה כקול קורא ב-מדבר.

"חוג יוצאי כורדיסטאן בישראל פונה עתה לעם הישראלי, ללא הבדל מפלגות, השקפות (המשך בעמוד 6)

* בנייתן העולם הזה (1374, 1351) ודו-השבועון אתגר.
** לפי כתובת החוג: ת. ד. 2225, ירו-שלים.

דרך-גבר בגרב

שעונה על כל דרישותיו של הגבר של היום: גרב מודרנית, שומרת על צורתה, מתכבסת בקלות ומתייבשת מהר, לא מתכווצת ולא מתרחבת — גרב Orlon* של "לודזיה".

בצבעים ובדוגמאות שונים. מעתה גם גרבי "Orlon" לילדים.

להשיג בכל חנויות "אתא", ובחנויות הלבשה לגברים וילדים ברחבי הארץ.

לודזיה
עלובה לאיכות

* שם רשום לסיב האקרילי של דו פונט.

חליפות הריון
כגיירה איחזקת

תאם

ת"א שדר' מסדיק 19
אולובול 62, 19, 13, 12

בית הספר לטכנולוגיה מיסודה של החכללה הפוליטכנית

החלה ההרשמה למחזור ב' בלימודי יום במיקצועות:

סרטוט בניין ואדריכלי
ריהוט ועיצוב פנים

פרטים והרשמה:

בית הספר לטכנולוגיה, תל-אביב, רחוב המסגר מס' 62, בכל יום בין השעות 8.00 בבוקר עד 7.00 בערב (טלפון 36487).

התחלת הלימודים — ינואר 1964